

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การใช้ระดับของภาษา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การใช้ระดับของภาษา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การใช้ระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร

เป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ที่ต้องใช้ระดับภาษาในการสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาส กาลเทศะ ซึ่งระดับของภาษาสามารถแบ่งได้ ๓ ระดับ ได้แก่ ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ และภาษาระดับไม่เป็นทางการ

๑. ภาษาระดับทางการ คือ ภาษาที่ใช้สื่อสารในทางราชการ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าภาษาราชการ เป็นภาษาที่ต้องการความถูกต้อง เหมาะสม สุภาพ ลักษณะของภาษาระดับทางการ

๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ (ภาษากึ่งทางการ) คือ ภาษาที่มีลักษณะปนกันระหว่างภาษาระดับทางการและภาษาระดับไม่เป็นทางการ มักใช้กับคนที่ไม่ค่อยสนิทสนมคุ้นเคยกัน ลักษณะของภาษาระดับกึ่งทางการ

๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ (ภาษาปาก) คือ ภาษาที่ไม่นิยมใช้ในการเขียน ใช้พูดสนทนาในชีวิตประจำวันกับคนที่สนิทสนมคุ้นเคย เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อนสนิท ไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์ แต่สื่อสารได้ชัดเจน อาจมีคำที่ไม่สุภาพปะปนได้

การเขียนบทสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ

การสนทนา คือ การพูดคุยกัน พูดจาหรือกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่าง ๒ คน หรือมากกว่า ๒ คนก็ได้ จุดมุ่งหมายของการสนทนา ได้แก่ เพื่อความสนุกสนาน แลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด

บทสนทนา เป็นการเขียนข้อความที่คู่สนทนา หรือสมาชิกที่ร่วมกลุ่มสนทนาจะพูดกันโดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร การที่จะเขียนบทสนทนาได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายต่าง ๆ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการสนทนานั้น ๆ